

KVINDEBLADET

• HVAD VI VIL •

ORGAN

FOR

KVINDESAGEN I DANMARK.

Nr. 27.

Udgaar hver Søndag. Abonnement 60
Øre pr. Kv. foruden Postpenge. Annoncer
pr. Petitlinie eller dens Plads 10 Øre.

København, Søndagen d. 30. Novbr. 1890.

III. Aargang.

Alle Klager over Uregelmæssigheder i
Bladets Forsendelse bedes indgivet til
det Posthus, hvorfra Bladet udleveres.

Kunstslojd for Kvinder.

Slojdsagen vinder mere frem her i Danmark, og der gøres stadig Opfindelser baade med Hensyn til Værktøjet og Udførelsen af selve Arbejdet.

Denne moderne Kulturbevægelse, der søger at bringe det legemlige og aandelige Arbejde i Harmoni, fører med sig baade for Skoleungdommen og Hjemmene, en opdragende Indflydelse, som lover mere Sundhed i Fremtiden.

Det er ikke alene Skolerne i Byerne, hvor Sløjden har vundet Indpas, men det er ogsaa gennem Aftenskolerne paa Landet, at Interessen for Sløjde vinder frem. Hidtil har det væsentligt været Arbejde i Træ og Pap, som har været drevet stærkest, ogsaa af Voxne, og som fra selve Arbejdets Side ikke har repræsenteret Værdier til svarende Tid og Arbejde, især ikke for Kvindernes Vedkommende.

Der findes imidlertid et andet Slags Husflidsarbejde, som vi vil anbefale Kvinderne baade paa Land og i By, Husmødre og unge Piger, der i Hjemmet vil hvile og forfriske sig i nogle Timer ved et let og fornuftigt Haandarbejde.

Det er *Kunstvævning i Almuestil*, som jeg gjerne ved disse Linjer vil gøre Bladets kvindelige Læsere opmærksom paa.

Der er i disse Dage udkommet en Bog paa Lehmann & Stages Forlag om *Kunstvævning*, som nok kan friste Kvinder til at lade sig lære dette Arbejde, og som tillige kan blive en økonomisk Fordel for Hjemmet.

Bogen fortæller, at har man anskaffet sig en Væv, som koster 20 Kroner og taget

10—12 Gange 4 Timers Undervisning, kan man forsyne sit Hus med de aller nydeligste Herligheder, lige fra et simpelt Haandklæde til den mest elegante Portiere i Uld og Silke, som man ved Hjælp af Bogens tydelige og smukke Mønstre selv kan hjælpe sig til Rette med.

Her er en Kunstslojd, som naturligvis ikke kan drives som Erhvervskilde uden for den enkelte, der kan opnaa megen Øvelse og Dygtighed, men som dog ved sine nyttige Genstande og lidet anstrængende Arbejde er i langt højere Grad tilfredsstillende end de fine Broderier og Hæklearbejder, som i Stedet for at virke beroligende paa Nærverne tværtimod forøger Nervøsiteten.

Væven, som ikke tager stort mere Plads end en Symaskine, gaar aldeles lydløst, saa en Moder, der skal sidde ved sit Barns Vugge, medens den lille sover, udmærket kan væve sig et lille Forklæde, Tørklæde eller andet nyttigt Stykke til Husbehov. Det er ikke et Arbejde, hun behøver at blive siddende ved, hun kan sætte Væven fra sig, som som hun lægger sin Strikkestrømpe bort, og atter tage fat, naar hun har Tid og Lejlighed.

Kunstvævningen er indført her fra Sverige og vil være de fleste bekendt fra Udstillingen i 1888. Den vakte da megen Opmærksomhed, men er nu først sat i System her i København som let tilgængelig for enhver Kvinde, dels ved Oversættelse af den svenske Frk. Collins »*Skånsk kunstväfning*«, dels ved billige Kursus og Anskaffelse af de nødvendige Væve og Garnsorter, som kræves til Arbejdet. Hvor alt dette faas, giver Bogen Besked om.

Oversætterinden af Bogen, som selv har beskæftiget sig meget med denne Kunstslojd og i hvis Hjem vi saa de nydeligste Ting baade til Nytte og Luxus, skriver i

sin Fortale til Bogen: »Ingen Dame, der interesserer sig for Haandarbejde, vil fortryde den Tid og de Udgifter, hun maatte anvende for at sætte sig ind i Væverkunsten.«

Vævningen, som tidligere stod højt i Sverige, fik naturligvis som al Haandindustri ved Maskinernes Indførelse sit Knæk, saa den næsten sank ned til et Intet.

Men Foreningen »Håndarbejts venner«, som stiftedes 1874, har virket meget for at genoplive denne Kunst og udviklet den til Huslojd, og alt som den faar Værdi for de Kvinder, som besidder Kundskaber og har Øje for virkelig Kunst, forandrer den Karakter saaledes, at Udførelsen, hvortil der findes saa udmærkede Tegninger og Anvisninger, kan selv for de mindre kunstnerisk begavede Kvinder blive en Kilde til Fornøjelse og til stor Nytte for Hjemmene. Man har allerede nu Vævninger, der udmærker sig ved en Skønhed i Kunst og Farver, der vækker ikke liden Forbavselse hos de Kvinder, der sætter Pris paa Haandarbejde.

Den tekniske Færdighed volder i Almindelighed ingen Vanskelighed, og Forfatterinden af Bogen mener, at er man kendt med almindelig Vævning, vil man selv kunde finde ud af de forskellige Slags Kunstvævning efter Haandbogens Vejledning.

Fru Emma Fischer, »Kunstnerhjemmet«, Gothersgade 143, København, som har Institut for Elever i Kunstvævning, giver alle Oplysninger angaaende denne Sag, og Marie Collins »Kunstvævning i Almuestil« henviser til forskellige andre. Om hendes og andres Institut, Vævenes Størrelse og Konstruktion, Anvisning til, hvor Beholdningen af de rette Garnsorter er holdes giver Marie Collins Bog Besked.